

מת (חיפה) 78761-05-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 78761-05-25 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כבוד השופט בוריס שרמן

המבקשת
נגד

המשיב
פלוני (עציר)

החלטה

זוהי בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

1. כתב האישום מייחס למשיב ביצוע עבירות כלפי המתלוננת, בת זוגו מזה שלוש שנים. לפי עובדותיו, השניים התגוררו בבית הורי המשיב ב... ביום 10/4/25 בשעה 7:30 התעורר ויכוח בין השניים על כך שהמתלוננת שכחה לרשום מוצר ברשימת הקניות שערכה. במהלך הוויכוח המשיב תפס את המתלוננת בשערות ראשה, גרר אותה למקלחון בחדר הרחצה, דחף אותה למקלחון ופתח את ברז המים הקרים באומרו "תתקררי". עוד אסר על המתלוננת לצאת מהחדר. כשהמתלוננת ניסתה להתנגד, המשיב דחף אותה חזרה למקלחון, סטר לה על הלחי וגרם לאדמומיות בלחיה. בהמשך תפס שוב את שערות ראשה והטיח את ראשה בקיר המקלחון שהיה מאחוריה. לאחר מכן יצא מחדר הרחצה, הלך לחדר הוריו, בעט בדלת חדרם וצעק עליהם. כשהמתלוננת שמעה את צעקותיו, נעלה את דלת חדר הרחצה מבפנים ונשארה לשבת ליד המקלחון. המשיב חזר לחדר הרחצה ובעט בדלת הנעולה עד שהמתלוננת פתחה אותה.

במהלך אירוע נוסף שלפי הנטען התרחש ביום 24/4/25 בשעה 20:00, המשיב כעס על המתלוננת על כך שנגמרו לה טיפות האף. בשל כך סטר לה בעוד השניים שוכבים במיטתם בחדר השינה שלהם וגרם לנפיחות בעינה הימנית. כשהמתלוננת התגוננה ושמה ידיה על פניה, המשיב שוב היכה אותה עם ידו לעבר עינה הימנית. כשהשניים קמו מהמיטה, המשיב תפס את המתלוננת בשערות ראשה, תלש אותן וגרם לה לקרחות בראש, וכן טלטל אותה.

לבסוף נטען כי ביום 4/3/25, בשתי הזדמנויות שונות, בשעות 01:00 ו-11:00, איים המשיב על המתלוננת שאם תצא רחוק מהבית ויראו אותה, ירביץ לה, ושיהרוג אותה עכשיו כי הוא לא אוהב איך היא מסתכלת עליו. בהמשך סטר בפניה, תפס בשערות ראשה ומשך אותם במשך כדקה. לאחר מכן קרע את חולצתו, צעק שיהרוג את כולם, היכה את המתלוננת ותפס חזק בידה. למתלוננת נגרמו נפוחות בשפה התחתונה, חבלות בידיים ובשאר חלקי פניה.

2. בבקשה להארכת מעצרו של המשיב פירטה המבקשת את הראיות שנאספו במהלך החקירה שלשיתתה מבססות את הנטען בכתב האישום. באשר לעילת המעצר, נטען כי המשיב תקף את המתלוננת ואיים עליה במספר אירועים שונים. התנהגות המשיב כלפי המתלוננת מלמדת על יחס אובססיבי, שתלטני ואלים ומסכנת את המתלוננת באופן ממשי ומידי. הגם שהמשיב נעדר עבר פלילי, מתקיימת עילת מעצר ברורה ומובהקת שעניינה מסוכנות המשיב לביטחון הציבור. עוד צוין כי למשיב עבר פסיכיאטרי וכי המשיב צורך סמים. בנוסף, מתקיימת עילת מעצר סטטוטורית, שכן עסקין בעבירות אלימות בתוך המשפחה. בשל מסוכנותו הרבה של המשיב עתרה המבקשת למעצרו עד תום הליכים.

3. בדיון ביום 12/6/25 ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה אך טען לכרסום משמעותי בהן. לטענתו, המתלוננת הגישה את התלונה לאחר שגנבה מאביו של המשיב סך של \$6,000. הוצגה התכתבות באפליקציית ווטסאפ בין המתלוננת למשיב שהתרחשה מספר שעות לפני הגשת התלונה, בה המתלוננת הודתה בגניבה. הודגש כי המשיב צעיר בן 31 נעדר הרשעות קודמות שנפצע במהלך שירות קרבי. שהייה במעצר מסכנת את בריאות המשיב הסובל ממחלת כבד. הוצע לשחרר את המשיב בהרחקה או לחילופין בתנאים של מעצר בית.

4. בדיון ביום 15/6/25 ב"כ הצדדים קיבלו הצעתי לפיה יוגש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

5. בתסקיר מיום 14/7/25 עמד שירות המבחן על נסיבותיו האישיות של המשיב, כבן 31, בזוגיות עם המתלוננת מזה כשלוש שנים. המשיב עלה לארץ לאחר סיום 11 שנות לימוד, בארץ שירת כלוחם והשלים שירות צבאי מלא. לאחר שחרורו היה מעורב באירוע חריג במהלכו נורה בשוגג ע"י שוטר. בעקבות אותו אירוע המשיב נזקק לטיפולים רגשיים, לדבריו מצבו הנפשי כיום יציב. לאחר טיול של כשנה בחו"ל שב לארץ ומאז עובד כמוזיקאי.

מהערכת המסוכנות שביצע שירות המבחן עולה כי קיים סיכון משמעותי להישנות דפוסים פוגעניים במרחב הזוגי.

6. שירות המבחן בחן את החלופה המוצעת - מעצר בית מלא בבית חברו של המשיב בחולון, בפיקוח אמו ושני חברים - ומצא כי חלופה ביתית לא יכולה להתאים בעניינו של המשיב נוכח קשייו להכיר בחלקיו המכשילים, צרכי שליטה, אובססיות ומצב נפשי לא ברור. עוד צוין כי בכל מקרה המפקחים לא מתאימים, שכן אמו של המשיב נוטה לגונן עליו ואינה מציגה תמונה מלאה, בעוד חבריו אינם מכירים את טיב הקשר בין המשיב למתלוננת ולא יוכלו לשמש גורם פיקוח אפקטיבי.

7. לאחר קבלת תסקיר המעצר ב"כ המשיב הציע להורות על הגשת תסקיר משלים שיבחן אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני בחולון. עוד טען כי על בית המשפט להתעלם מהנתונים העולים מהודעות המתלוננת באשר לאירועים נוספים של אלימות. לדבריו, אין למשיב אפשרות להתגונן מפני העבירות עליהן לא נחקר ולא הועמד לדין.

ב"כ המבקשת תמכה במסקנות שירות המבחן. לשיטתה, לא ניתן להסתפק בעניינו של המשיב בחלופה ביתית כלשהי, והמשיב לא מתאים לחלופה טיפולית ולא מעוניין בה. עוד הדגישה את חוסר התאמתם של המפקחים שהוצעו.

דין והכרעה

8. על מנת להכריע במחלוקת בין הצדדים נטלתי את תיק החקירה ועיינתי בו. מסקנתי הינה כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה תקינה. גרסת המתלוננת, עליה חזרה פעמים רבות בהזדמנויות שונות, ואותה הטיחה בפני המשיב גם במהלך עימות, נתמכת ע"י ראיות חיצוניות רבות ביניהן תיעוד החבלות שהמשיב גרם לה, מצבה הנפשי במהלך העימות (מסמך לג), הודעת אביו של המשיב ביחס לאירוע מיום 10/4/25, התכתבויות בין המתלוננת לבין אמה, ועוד. טענת ב"כ המשיב כאילו המתלוננת העלילה על המשיב כדי לחסות על גניבת כסף מהוריו לא נתמכת בראיות חיצוניות ממשיות ודינה להתברר בהליך העיקרי. כידוע, **"במסגרת בחינת מכלול הראיות בתיק, מורה ההלכה הפסוקה כי, ככלל, יש לבחון את קיומן של ראיות לכאורה, בשלב זה של ההליך, על פי מבחן "אם נאמין". על פי מבחן זה, בעת בחינת קיומן של ראיות לכאורה, על בית המשפט לשאול עצמו אם בהינתן שיאמין לראיות התביעה כפי שהן מובאות בפניו, יהיה בהן כדי להביא למסקנה שהנאשם ביצע את המיוחס לו... לכלל האמור יש חריג המתייחס לנסיבות בהן בית המשפט מוצא בראיות, כבר בשלב הבדיקה לכאורה, סתירות ופרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה"** (כב' השופט י. כשר בבש"פ 4496/24 פלוני נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 21/7/24, פסקה 27). זאת ועוד, כפי שהעיר כב' השופט ע. גרוסקופף בעמ"ז 24445-08-24, 27825-08-24 פלונים נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 27/8/24, פסקה 6), **"שאלת אמינות המתלונן, והאפשרות כי הוא פיברק את כל האירוע על מנת לפגוע בבנו העורר 1, היא נושא אשר במובהק יש לבחון בתיק העיקרי, ולא במסגרת הדין בראיות לכאורה. כך, בהעדר ראיות ברורות לכך שמדובר בבדיה, ובהעדר סתירות גלויות בחומרי החקירה שביכולתן להציג את גרסתה של המדינה כמשוללת יסוד."** הדברים נכונים אף בענייננו, כאשר גרסת המתלוננת נתמכת בראיות חיצוניות.

9. באשר לעילת המעצר, זו קיימת גם קיימת, ועוצמתה גבוהה. עסקינן בעבירות אלימות בתוך המשפחה. כתב האישום אמנם מפרט אירועים שהתרחשו "רק" בשלושה מועדים שונים, אך חומרם מופלגת ומעין בתיק החקירה עולות אינדיקציות משמעותיות לאלימות נוספת של המשיב כלפי המתלוננת על פני שנות הזוגיות של השניים, עוד לפני הגעת המתלוננת לישראל. על כך יש להוסיף כי מחומר החקירה עולה שנוכחות הוריו של המשיב בדירה בעת האירועים לא הרתיעה את המשיב מפני תקיפת המתלוננת. זאת ועוד, עולה חשד כי באחד מהאירועים המשיב אף תקף את אביו בן ה-82 באמצעות חפץ חד ופצע אותו. אף האינדיקציות לשימוש בסמים ורקע פסיכיאטרי לא

תורמות לאפשרות של מתן אמון במשיב המאפשר שחרור לחלופה.

10. "בעבירות של אלימות במשפחה, ובמיוחד בעבירות של בן זוג כלפי בת זוגו, עוצמת האלימות הפיזית אינה הממד הבלעדי, אף לא הממד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את "הצבע והגוון" של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג" (בש"פ 655/10 חן דוידוב נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 31/1/10)). בחינת "הצבע והגוון" של אלימות המשיב כלפי המתלוננת מובילה אותי למסקנה כי לא ניתן להסתפק במקרה זה בחלופה. התמונה המצטיירת הינה של אדם אימפולסיבי ואלים, שרואה במתלוננת חפץ ורכוש, מתעלל בה גופנית ונפשית, מגביל אותה באופנים שונים, מונע ממנה אוכל, ועוד. צודקת המבקשת, עיון בתיק החקירה מעלה כי המשיב נהג במתלוננת ברכושנות, שתלטנות ואובססיביות. שלושת האירועים נשוא כתב האישום התרחשו ללא סיבה בעלת משקל. כפי שהעידה המתלוננת, המשיב משתמש באלימות בכל עת שהמתלוננת עושה משהו שלא לרוחו, תוך הטלת אימה ופחד.

זאת ועוד, אופיו האלים, האימפולסיבי והבלתי צפוי של המשיב מלמד על סיכון משמעותי של הפרת תנאי השחרור ולא מאפשר לתת במשיב את האמון הבסיסי הנחוץ לצורך בחינת חלופה כלשהי.

11. אציין, כי לא מצאתי ממש בטענת ב"כ המשיב לפיה לצורך הערכת המסוכנות הנשקפת מהמשיב בית המשפט לא רשאי להתחשב בראיות לביצוע עבירות נוספות שבגינן המשיב לא נחקר ולא הועמד לדין. לשיטתי, בית המשפט רשאי, ואף חייב, להתחשב במכלול הנתונים המובאים לפתחו לצורך עמידה על "מיהות העושה" והערכת המסוכנות הנשקפת מהעבריו. עם זאת, על בית המשפט להזהיר את עצמו כי לא התאפשר למשיב להגיב על אותם חשדות ולפיכך יינתן להם משקל מתאים.

סעיף 15(ו) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996, קובע כי "**לשם החלטותיו בבקשת מעצר, רשאי השופט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט**". הגם שסעיף זה מצוי בפרק העוסק במעצר לצרכי חקירה, הפסיקה הרחיבה את תחולתו על כלל הליכי המעצר. כך, אין מניעה כי לצורך הערכת מסוכנותו של הנאשם יעיין בית המשפט בחומרי חקירה שנאספו בתיקים אחרים שתלויים ועומדים נגדו, ולעיתים אף בתיקי חקירה. עוד ניתן להסיק, בבחינת קל וחומר, מהפסיקה העניפה המאפשרת שימוש במידע מודיעיני לצורך בחינת המסוכנות הנשקפת מהנאשם (ראה למשל בש"פ 1161/19 מוסנה אלשער נ' מדינת ישראל, בש"פ 4870/22 מדינת ישראל נ' מרדכי יאיר חסין).

12. משהגעתי למסקנה כי לא ניתן להסתפק בחלופה ביתית בעניינו של המשיב, לא ראיתי צורך להורות על תסקיר משלים לבחינת האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני ואף לא סברתי כי תצמח תועלת מהתרשמות ישירה שלי ממערך הפיקוח המוצע.

13. סוף דבר, בהעדר אפשרות להסתפק בחלופה אני מורה על הארכת מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תשפ"ה, 20 יולי 2025, במעמד
הצדדים.